

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์สภาพหนี้สินของผู้ประกอบธุรกิจที่เข้าร่วมโครงการ
แก้ไขปัญหานี้นอกกรอบของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เขต 1

ผู้เขียน นายสันทวัช มานะกุล

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.พรทิพย์ เขียวธีรวิทย์	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
รศ.ดร.ศศิเพ็ญ พวงสายใจ	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

จากการที่รัฐบาลมีโครงการแก้ไขปัญหานี้นอกกรอบของภาคประชาชนโดยให้โอนมาเป็นหนี้ในระบบของสถาบันการเงินของรัฐจำนวน 6 แห่ง ซึ่งธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) เป็นหนึ่งในสถาบันการเงินของรัฐเหล่านั้น โดยเป็นหน่วยงานในการรับโอนหนี้สินนอกกรอบเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพหนี้สินของผู้ประกอบธุรกิจที่เข้าร่วมโครงการและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับสินเชื่อโครงการแก้ไขปัญหานี้นอกกรอบ ขอบเขตในการศึกษาใช้ข้อมูลผู้ประกอบการของ ธพว.เขต 1 ซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจำนวน 102 ราย และผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจาก ธพว. เขต 1 จำนวน 200 ราย รวมทั้งสิ้น 302 ราย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการแก้ไขปัญหานี้นอกกรอบของรัฐบาลมีจำนวน 1.18 ล้านราย มูลหนี้ 1.23 แสนล้านบาท ในจำนวนนี้สามารถเจรจาประนอมหนี้กับเจ้าหนี้นอกกรอบได้สำเร็จมีเพียงร้อยละ 46.3 มูลหนี้ 5.84 หมื่นล้านบาท และสามารถเจรจาประนอมหนี้ร่วมกับ ธพว. เขต 1 สำเร็จจำนวน 760 ราย ในจำนวนนี้ประกอบด้วยผู้ที่ได้รับสินเชื่อจาก ธพว. เขต

1 จำนวน 102 ราย ผู้ที่ไม่ได้รับสินเชื่อจำนวน 517 ราย และผู้ที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการพิจารณา 141 ราย

ผู้ที่ได้รับสินเชื่อจาก ธพว. จะต้องมีความสมบัติตามเกณฑ์ 5 ปีจัยคือ ปีจัยที่หนึ่ง เงินที่กู้ยืมนอกระบบมานั้นต้องกู้ยืมมาเพื่อใช้จ่ายในกิจการเท่านั้น ปีจัยที่สอง มีมูลหนี้ไม่เกิน 200,000 บาท ปีจัยที่สาม ผู้ประกอบธุรกิจมีรายได้คงเหลือหลังจากหักภาระหนี้ต่างๆแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของรายได้สุทธิ ปีจัยที่สี่ ผู้ประกอบธุรกิจมีผู้ค้ำประกันอย่างน้อย 1 คน และผู้ค้ำประกันต้องมีรายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของวงเงินกู้ และปีจัยที่ห้า ผู้ประกอบธุรกิจไม่มีประวัติค้างชำระหนี้

ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับสินเชื่อจาก ธพว. เขต 1 จำนวน 102 ราย ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบกิจการเจ้าของคนเดียวอยู่ในภาคการผลิต เช่น การผลิตเสื้อผ้าและของที่ระลึก และภาคค้าปลีกค้าส่ง มีระยะเวลาดำเนินกิจการเฉลี่ย 4 ปี ทำการจ้างงาน 3 คน มีรายได้สุทธิเฉลี่ยรายละ 115,213 บาทต่อปี ก่อนเข้าร่วมโครงการของรัฐผู้ประกอบธุรกิจเหล่านี้มีหนี้สินในระบบโดยส่วนใหญ่กู้ยืมจากธนาคารเฉพาะกิจของรัฐ วงเงินกู้เฉลี่ยรายละ 55,529 บาท ส่วนหนี้นอกระบบส่วนใหญ่กู้ยืมจากนายทุนท้องถิ่น โดยมีวงเงินกู้เฉลี่ยรายละ 100,398 บาท ผู้ประกอบการที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาทั้ง 5 ปีจัยได้รับวงเงินสินเชื่อจาก ธพว. เขต 1 เฉลี่ยรายละ 90,088 บาท ระยะเวลาเฉลี่ย 6 ปี เงินผ่อนชำระเฉลี่ยเดือนละ 1,608 บาท

ส่วนผู้ประกอบธุรกิจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 รายที่ไม่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจาก ธพว. เขต 1 ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบกิจการเจ้าของคนเดียวอยู่ในภาคค้าปลีกค้าส่งและภาคการผลิต มีระยะเวลาดำเนินกิจการเฉลี่ย 3 ปี ทำการจ้างงาน 4 คน มีรายได้สุทธิเฉลี่ยรายละ 95,990 บาทต่อปี ก่อนเข้าร่วมโครงการของรัฐผู้ประกอบธุรกิจเหล่านี้มีหนี้สินในระบบโดยส่วนใหญ่กู้ยืมเงินประเภทบัตรเครดิตจากสถาบันการเงินอื่นที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (Non Bank) โดยมีวงเงินกู้เฉลี่ยรายละ 15,072 บาท ส่วนหนี้นอกระบบส่วนใหญ่กู้ยืมจากนายทุนท้องถิ่น โดยมีวงเงินกู้เฉลี่ยรายละ 99,436 บาท การที่ไม่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจาก ธพว. เขต 1 เนื่องจากส่วนใหญ่กู้ยืมเงินนอกระบบเพื่อนำไปอุปโภคบริโภคมากกว่าการนำมาใช้ในกิจการ รองลงมาคือ ผู้ค้ำประกันมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามเกณฑ์ และผู้ประกอบธุรกิจขาดคุณสมบัติด้านความสามารถในการชำระหนี้ ตามลำดับ

Independent Study Title   An Analysis of Debt Status of Business Enterprises in Debt
Restructuring Project of Small and Medium Enterprise
Development Bank of Thailand, Region 1

Author   MR. Santhawat Manakul

Degree   Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Porntip Tianteerawit	Advisor
Assoc. Prof. Dr.Sasipen Phuangsaichai	Co-advisor

ABSTRACT

The debt solution program of the Thai government has dealt with transferring informal debts of debtors to formal financial systems in six state-run banks. The Small and Medium Enterprise Development Bank (SME Bank) is one of them but confined to the cases of small and medium business enterprises. Consequently, the present already aimed to get an insight into the debt status of those small and medium business enterprises that entered such debt restricting program and perform the analysis on factors affecting the loan approval for debt solution. At was confined to the case of SME Bank of Thailand, Region 1, where 102 applicants that got loan approval and 200 applicants that failed to get loan approval were the source of data and information. The analysis was based on descriptive statistics including frequency, percentage, and arithmetic mean.

In the broader context, at the time of this study there were 1.18 million persons and businesses nationwide that registered to join this program with the total 112.95 billion baht informal debts. Only 46.3% of those registered were successful in reaching compromise with the informal lenders, solving a total 58.43 billion baht debt program. Among those registered in the

nationwide debt solution program, 760 debtors were successful in debt refinancing settlement with SME Bank region 1. Among these 760 debtors, 102 persons got loan approval, 517 persons did not get loans, and 141 cases were under the review for approval process.

To get borrowing from SME Bank under this program, the informal debtors have to meet the following five requirements: the informal borrowing was used only for business purposes, the loan principle not exceeding 200,000 baht, the business operator gets at least 30% of his net income after deduction of all debt burdens as disposable income, availability of at least one guarantor who has income no less than 10% of the loan size, and the business operator has no loan repayment default history.

Most of the 102 SME Bank loan receivers were single owner-operators in production sector namely producing souvenir items and clothes and in wholesaling-retailing sector had run the business for 4 years on the average, employed three workers, and earned 115,213 baht monthly net income on the average. Before joining the debt restructuring program, they also had formal debts mostly with specialized government-owned banks borrowing 55,529 baht per enterprise on the average while borrowing informally 100,398 baht generally from local creditors. Those who passed all the credit criteria were granted the loan from SME Bank region 1 at the averagely 90,088 baht size with 6 year-repayment period, at 1,608 baht on the average monthly installment.

Those 200 debtors who did not get loans from SME Bank region 1 were characterized as single owner-operator in wholesaling-retailing sector and production sector, having been in business on the average for 3 years, employing 4 workers, with averagely 95,990 baht net monthly income. Before registration with the debt solution program, they had formal debts generally with non-bank financiers in the form of credit card payment due averagely 15,072 baht per person while borrowing informally 99,436 baht from local creditors. The main reason for their failure to get loan approval from SME Bank was the fact that they borrowed from informal sources for consumption rather than business purposes. The next two constraints were guarantor failing to have the required qualification, and the business operator having no loan repayment ability.